

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

IV. *Consequens fructum*, qui certè perexiguus ratione discipulorum. Nam nihil horum intellexerunt, inquit Evangelista idque amplificat per per verba æquipollentia, quæ proximè sequuntur, hoc modo: Eratq; hæc res ipsi occulta, nec cognoverunt, quæ dicebantur. Ita notante Chryostomo diversis verbis idem ter repetit, ut ostendat, quomodo affectus intellectum impediatur, nimirum affectus ille terrenus de regno Christi mundano, quem filii Zebedæi apertè, produnt, Matth. 20. v. 20. Marc. 10. v. 37.

Tam stupidi & stulti sumus omnes naturâ, teste Paulo, 1. Cor. 2. v. 14. proinde ingemiscendum est semper cum Davide Pl. 119. v. 18. Domine apertis oculos meos, ut videam mirabilia legis tuæ. Ille habet optimum collirium Apoc. 3. v. 18. quo oculos cordis nostri illuminat, Eph. 1. v. 18.

De Secundo.

Non immeritò Christus dicitur Prophetata potens in opere & sermone coram Deo & omni populo, Luc. 24. v. 19. Utriusque rei exemplum habemus in hodierno Evangelio. In priore parte demonstravit se potentem in sermone, dum ne vosam de passione sua concionem ad Apostolos habuit. In posteriore verò demonstrat se potentem in opere, quod sit nimirum magister ille salvandi, qui cæcis visum, surdis auditum, mutis loquelam restituere debet, juxta vaticinium, Es. 63. v. 1.

Nos in tria membra potiora totam tractationem dispescimus.

1. Se offert cæcus mendicans.
2. Christus opitulans.
3. Populus glorificans.

Quod attinet cæcum mendicantem sedet is in via propè civitatem Jericho. Mar-

cus cap. 10. v. 46. Bartimæum appellat. Is cum ex aliis audiret Jesum Nazarenum præterire, quanto potest animi & vocis clamore auxilium ejus implorat. Jesu fili David miserere mei.

Ex cæci hujus consideratione apparet

1. *Peccati stipendium*, quod est mors cum omnibus morbis & defectibus corporis, Rom. 6. vers. 23. postquam enim protoplasti nostri contra præceptum Dei prævaricati sunt, Gen. 3. vers. 1. non tantum imaginem Dei, sed etiam præclaras alias corporis & animi dotes amiserunt. Hinc Sirach. cap. 25. v. 33. à muliere, inquit, factum est initium peccati, & per illam omnes morimur.

Peccatum igitur sola & unica causa est, quod tanta potestas Diabolo in homines permittitur, ut suam adversus ipsos tyrannidem exerceat, & infantibus etiam in utero materno non pareat, sed quandoque ex singulari Dei permissione lædat, ut exemplum coeci, Joh. 9. v. 1. & claudi, Act. 3. v. 2. testatur.

Agnoscant hoc

1. *Agrvoti*, qui morbis periculosis vel defectibus istiusmodi corporalibus à DEO visitantur, ut ad Deum confugiant, & peccatorum veniam ab eodem petant, exemplo Ezechiae, Es. 38. vers. 2. in primis verò, quod ipsi Deus propter peccatum inmittit patienter ferant, cum Micha c. 7. v. 9.

Mundus de claudis, coecis, & sordis, &c. ut plurimum sinistra judicat, juxta versiculum:

Rari quippi boni quos sic natura notavit:
Sed Deus hos defectus corporis non respicit, modò fides adfit, quâ unice delectatur, Jerem. 5. v. 3. Ebr. 11. v. 6. ut exemplo Jacobi claudicantis, Gen. 32. v. 31. & Tobiae cæci manifestum est, Tob. 2. v. 11.

2. *Sani.* Nam quid boni habeat sanitas, languor ostendit, inquit Hieronymus. Certè *Si ventri bene, si lateri est, pedibusque tuis: nil*

Divitia poterunt regales addere majus. Caute igitur prospiciendum, ne peccatis variis, in primis autem immodicis comessationibus & comotationibus morbos ipsi nobis attrahamus, sed corpora nostra præbeamus Deo tanquam hostiam vivam, sanctam, gratam & acceptam Rom. 12. v. 1. nam malitia tua arguit te, & aversio tua increpabit te, ut scias & videas, quia malum & amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, inquit Jer. c. 2. v. 19.

II. *Eluctandi compendium,* quod cæcus hic suo exemplo nobis insinuat, & quatuor potissimum virtutes commendat, quas sub cruce constituti exercere debemus.

1. *Est, sortis adversa toleratio.* Non murmurat adversus Deum, sed in via sedet, & auxilium Christi patienter expectat: Idem nos quoque decet. Non indigemur pro his quæ patimur, sed peccatis nostris hæc ipsa supplicia minora esse flagella Domini, quibus quasi servi corripimur ad emendationem non ad perditionem nostram evenisse credamus, ut Judith seniores Bethulæ alloquitur Judit. 8. v. 26. seqq.

2. *Occasionis observatio.* Nam postquam audit strepitum populi prætereuntis, studiosè percontatur, quid hoc esset, & quia respondetur ipsi, Jesum Nazarenum transire, gaudium mox concipit, & proinde occasionem hanc exoptatissimam non vult prætermittere, quia aliàs propter coecitatem ipsum in locis disitis commorantem assequi non poterat.

Christus adhuc hodie intra fines Ecclesiæ obambulat, & per verbi sui prædicationem

magnum ubiq; strepitum movet, sicut Aaron Pontifex cymbalis suis, quando coram Domino ingrediebatur & egrediebatur, Exod. 28. v. 33.

Observate igitur vos mei, hanc occasionem, & quærite Christum dum propè est, Esei. 55. v. 6. ne excludamini cum virginibus fatuis Matth. 25. v. 12.

3. *Fiducialis oratio.* Nam quia agnoscit per fidem Christum esse divinitus missum in has terras, ut à corporis & animæ morbis genus humanum salveret, ideò clamat quantum potest: Jesu fili David miserere mei, quæ quidem brevis est oratio, sed nervosa, & duas in Christo naturas complectitur. Quando enim Christum vocat Davidis filium, ipsum verum hominem agnoscit, ex Davidis stirpe natum. Quando autem restitutionem visus ab eo petit, Davidis Dominum, adeoq; verum Deum ipsum agnoscit. Docet nos suo exemplo, quorsum in omnibus necessitatibus tam corporalibus quam spiritualibus confugere debeamus, nimirum ad solam Dei misericordiam, idque in nomine Christi, Johan. 16. v. 23. in quo omnes petitiones nostræ sunt amen & ita, 2. Cor. 1. v. 20.

4. *Firma perseveratio.* Christus non statim audit, sed præterit quasi surdus, tum ille vocem suam magis intendit, & quamvis increpatur ab aliis, non tamen à clamore & precibus desistit. Talis nostra quoq; debet esse invocatio juxta dicta Scripturæ, Hab. 2. v. 3. Psal. 130. v. 5. 6.

Hæc de coeco mendicante.

Sequitur *Christus opitulans,* cujus describitur

1. *Prompta voluntas.* Quamvis enim præterit ad primam coeci vocem ac si non audiret, non tamen fecit hoc eo animo, ac si nol-

si nollet ipsi auxilium ferre, sed ut clamantem probet, & ad rogandum magis provocet, ut Hieronymus ait. Cum enim cæcus clamando pergeret, ecce stat Christus & ipsum adduci jubet, quid vis, inquit, ut faciam tibi? Ita affectus est adhuc hodie erga omnes fideles, qui sub cruce auxilium ejus implorant, Psal. 145. vers. 18, 19. Sol stetit ad preces Josua, Jos. 10. v. 13. Ita stat etiam sol justitiæ Christus, Mal. 4. v. 2. & se ad preces nostras cum omni bonitate sua utendum fruendumque nobis offert. Nam oratio vincit invincibilem, inquit Chryso- stomus, vide etiam Exod. 32. vers. 10. Jac. 5. vers. 16.

2. *Divina facultas.* Nam postquam desiderium cæci cognovit, statim respondet, recipe visum, fides tua te salvum fecit, &

confestim visum recepit. Nam *πίματα* Christi sunt *πράγματα*, Psal. 33. v. 9.

Restat membrum tertium, nimirum *populus glorificans.* Nam cæcus recepto visu Deum glorificans suo exemplo reliquam etiam multitudinem ad fidem, gratiarum actionem, & nominis divini glorificationem invitat. Hic est fructus fidei, Matth. 5. v. 16. Pari modo nos etiam pro acceptis beneficiis Deum glorificare debemus,

1. *Christum sequendo,* ut cæcus fecit: Nam qui sequitur me, inquit, non ambulabit in tenebris, sed lumē vitæ habebit, Joh. 8. v. 12.

2. *Deo psallendo,* juxta mandatum, Ps. 50. v. 14. 1. Thes. 5. v. 18. Col. 3. v. 17.

3. *Proximum convertendo.* Hic est gratissimus Deo cultus, alios voce & exemplo Christo adducere, Jacob. 5. v. 19. 20.

Dominica Invocavit.

Evangelium Matth. 4. v. 1. II.

CUm Philistæi castra metarentur adversus Israelitas, egrediebatur ex castris Philistæorum gigas immanis nomine Goliath, & duellum offerebat agmini Israelitarum, sed non audebat quisquam ex toto populo inire cum hoc gigante certamen; dum venit David adolescens, qui funda sua ipsum prostravit & proprio postmodum gladio jugulavit, 1. Sam. 17. v. 4.

Gigas ille est imago Diaboli, qui etiam fortis armatus appellatur, Luc. 11. v. 21. & nec ad lanceam, nec ad arma aut loriam moveretur, sed ferrum quasi paleam, & æs quasi putridum lignum reputat, Job. 41. v. 18.

Hic etiam quadragesimali insultatione

Christum in deserto infestavit, sed funda verbi divini prostratus & profligatus est. Victoria Davidis toti populo profuit: Ita nos quoque de victoria Christi gaudere & gloriari merito possumus cum Paulo 1. Cor. 15. v. 56.

Hoc duellum Christi & Satanae proponitur nobis in Hodierno Evangelio, ut discamus à Christo promacho nostro, quomodo cum tentatore Diabolo congrredi ejusdemque ictus stratagemata avertere queamus. Videbimus nos

I. *Congressus vehementiam.*

II. *Victoria consequentiam.*

J. J.

L 3

EXE-